

at vi ikke holde flere Statsjenerere, end Arbeidets Behov kræver, og at vi ikke holde Statens Jenerere længere i Arbeidet, end at de virkelig personlig kunne udføre det Arbeide, hvortil de ere satte. I disse to Tilfælde tror jeg, der er ikke Lidet at gjøre for Regjeringen, støttet af Repræsentationen, og der vilde jeg helst, at vi skulde lægge vore Hoveder i Blod allesammen for at finde Reformer paa dette Omraade, for at vi kunde faae et dygtigt, i alle Retninger upartisk og arbeidsomt Embedspersonal, og saa at vi kunde slippe for mange af de Anker, som, hvor hæderlig end vor Embedsstand i Almindelighed kan være, dog med Rette kunde reises mod meget af det, der nu existerer. Det var en meget rigtig Bemærkning af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen), at man under trænge økonomiske Lidet for Samsundet maatte have dobbelt Opfordring til at rette sin Opmærksomhed paa, hvor man kunde skaffe sig forpøgede Indtægtskilder, og naar det ærede Medlem i den Anledning ganske naturlig henviste til Havet og der nævnte Fiskeriet, glædede det mig. Jeg havde imidlertid haabet, at han havde udvillet denne sin Anskuelse noget nærmere og forklaret os sin Opfattelse af, hvorledes Staten hensigtsmæssig kunde træde til med sin Bistand paa dette Omraade, saaledes at det virkelig kunde bringe Samsundet, om ikke direkte Staten, en virkelig forøget Indtægt. I den Henseende fik vi imidlertid kun Antydninger, ingen Anvisninger. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette; jeg skal kun sige, at vi en Gang have forsøgt herfra at vise vor Beredvillighed i saa Henseende, men det var med meget Besvær, at vi fik Sagen til en vis Grad fremmet, og saa gik den i Stykker igjen paa Grund af Regjeringens og dens Venners Modstand. Jeg tror, at det vilde have været rigtigt at have gjort dette loyale Forsøg med den rimelige og overkommelige Begjæring til Statskassen — Staten havde den Gang Ret til at fastsætte sine Betingelser, de Garantibestemmelser, under hvilke den vilde yde dette Laan, som der da var Tale om — thi der er utvivlsomt uhyre Rigdomme omkring ved vore Kyster, som ikke vi, men Fremmede forstaa at vurdere bedst. Men ude af Betragtning maa man imidlertid ikke lade, at der har været en Tid, da man ad privat Vej har vist en høist paaskjønnesværdig Offerberedvillighed i denne Retning, kun Stade at det praktiske Resultat ikke viste sig at svare til denne Offerberedvillighed. Det bliver dobbelt Stade, fordi det forekommer mig, at dermed traf den private Belvillie overfor denne vigtige Sag sig pludselig og for stærkt tilbage, og jeg frygter for, at den ikke vil komme frem igjen, før man ogsaa fra Statens Side viser Beredvillighed i denne Henseende. Men nogen særlig Opfordring i saa Henseende til den ærede Indenrigsminister er vel ikke her paa sin Plads, og naonlig tror jeg ikke, at det kan nytte, at det

ærede Medlem eksempelvis talte om at forhøje den Konto paa Finantsloven til Fiskeriet i Almindelighed, som har været bevilget med nogle faa Tusinde Kroner; thi saavidt jeg erindrer, har den ærede Minister ikke haat Brug for Mere end Halvdelen af Bevillingen i det sidste Aar. Indenrigsministeriet er meget hange, at dømme efter de Regler, som det opstiller, for at hjælpe fattige Fiskere, som have lidt særlige Ulykker, eller som paa en særlig Udvidelse og Forbedring af deres Fiskeri-Medskaber, med et lille Laan, naar de ikke kunne give aldeles regelmæssige Garantier for Laanets Tilbagebetaling. Indenrigsministeriet laaner ikke ud paa vesindiffe Garantier. Jeg er vis paa, at, hvis det var Indenrigsministeriet, der havde staaet lige overfor de fattige Fiskere, altsaa anvendt de samme Principer der, saa vilde Vestindien ikke have faaet en Dre. Om denne Sag vil der jo imidlertid kunne forhandles videre; de ærede nyvalgte Medlemmer, som vi have faaet herind, kunne maasse hjælpe Noget i saa Henseende, og det er mig derfor høit, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds er kommen ind paa vor Tankegang ved de Antydninger, som han fremsatte. Jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem ogsaa havde taget en anden Side med, nemlig Søfarten. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem nævnedes det; men det blev i alt Fald paa en vis Maade draget frem af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) og ikke mindre af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilje), hvad jeg senere skal komme til. Jeg skal ikke komme dybt ind paa denne Sag; jeg antyder blot, at det aabenbart er den anden Side af Sagen, naar Tølen er om at indhøste de rige Indtægter, som kunne hentes fra Spen. Det er sikkert, at vor Søfart er bebyrdet med Alemper og ogsaa med Byrder, som ere ubillige, og hvortil der ikke findes noget Tilsvarende i andre Lande. Jeg skal imidlertid indskrænke mig til denne supplerende Antydning af, hvad det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds fremsatte forleden Dag, og jeg vil da rette den Forespørgsel til den ærede Indenrigsminister, om han har i Sinde senere at forelægge os de i forrige Del af Samlingen omtalte forventede tænde Love om maritime Domstole og om usødygtige Handelskibe. Det første Lovforslag er jo allerede tidligere fremlagt fra Kommissionen, og det sidste Lovforslag er, saa vidt jeg erindrer, i Begyndelsen af dette Aar ogsaa blevet færdigt fra Kommissionens Haand. For omtrent 3 Aar tilbage fremskom den ærede Indenrigsminister med et Lovforslag om Skibsfarten; det er vist det sidste, vi i den Henseende have fra den ærede Ministers Haand. Det gik ud paa, at Skibe, som vare kjøbt i udenlandske Havne, maatte der ikke meddeles midlertidigt Nationalitets-Certifikat, undertagen de vare undersøgte efter de Plimfolliske Reg-